

En sejrrig strategi for at vinde krigen mod narkotika kræver Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Webcast, 10. februar, 2017.

Matthew Ogden: Det er i dag 10. feb., 2017. Med mig i studiet i dag har jeg min kollega Benjamin Deniston; og via video får vi følge af Kesha Rogers fra LPAC Policy Committee, fra Houston, Texas; og en særlig gæst i dag, Michael Billington, redaktør og medskribent på *Executive Intelligence Review, EIR*.

Vi står naturligvis stadig midt i en mobilisering her i USA blandt alle LPAC-aktivister, for at lægge så meget pres som overhovedet muligt på Kongressen og Trump-administrationen, for en omgående implementering af Glass/Steagall-politikken. Vi har appellen, som fortsat cirkuleres... Vi lægger pres på præsident Trump for officielt at vedtage Glass-Steagall-politikken – som han lovede at gøre under sin kampagne – før eller under sin Tale om Unionens Tilstand (28. feb.). ... Vi indsamler fortsat underskrifter på appellen – vi har nu flere tusinde; men vi har som mål for udgangen af næste uge at overskride en tærskel på 10.000 underskrifter. ...

I aftenens udsendelse vil I få større indsigt i, hvorfor denne Glass/Steagall-mobilisering har så stor, strategisk betydning. Det er naturligvis første skridt i Lyndon LaRouches økonomiske love i Hamiltons tradition; men det går også hånd i hånd med den nye, strategiske alliance, der finder sted internationalt. Tilbuddene fra lande i hele verden, og netop nu også fra Japan, om at deltage i investeringer i byggeriet af

infrastruktur og store projekter her i USA; men det er også i sammenhæng med en tale, som præsident Trump holdt i går, og hvor han fremlagde en aggressiv anti-narkopolitik, som vi vil gå i dybden med under aftenens udsendelse, med Mike Billington.

Men, før vi kommer til dette, vil jeg gerne invitere Mike til at give os en briefing; en slags dybdeborende gennemgang af det, der finder sted, med topmødet (i Washington) mellem (Japans) Shinzo Abe og Trump, der foregår netop nu. Det er det første udenlandske statsbesøg i den nye Trump-administration. Vi så pressekonferencen tidligere på dagen med Trump og Shinzo Abe fra Japan; og de afholder i øjeblikket bilaterale diskussioner på Trumps ejendom i Florida. Sammen med telefonsamtalen, som Trump havde med præsident Xi Jinping fra Kina i går aftes, repræsenterer dette muligheden for en ny, verdenshistorisk alliance mellem nationer langs med den kurs, som Lyndon og Helga LaRouche har krævet.

Jeg vil bede Mike Billington give os et lille overblik over dette, og nogle af implikationerne; dernæst vil vi gå videre til andre spørgsmål i aftenens udsendelse.

Michael Billington: Tak, Matt. Jeg taler fra vores efterretningskontor i Leesburg, Virginia. Ud over de to, ekstraordinære udviklinger, Matt omtalte – samtalen mellem [Trump] og Xi Jinping i går, og pressekonferencen med Japans Shinzo Abe i dag – så har Donald Trump, inden for de seneste 24-48 timer, lanceret noget, som hr. LaRouche lancerede for 37 år siden, og det er krigen mod narkotika. Det er en seriøs krig mod narkotika; den har alvorlige fejl, men det er en ekstremt seriøs krig mod narkotika. Før jeg kommer til arbejdet med Kina og Japan, vil jeg gennemgå noget at det, der nu er igangsat som et resultat af dette meget dramatiske initiativ for en fuld optrappet kamp imod den narkosvøbe, der er i færd med at ødelæge dette land, og meget af verden.

Det begyndte med en tale, som Trump holdt for politicheferne i

de større byer for to dage siden, som jeg vil komme til. I går udstedte han en eksekutiv ordre om en krig mod narko, som er meget udtrykkelig. Den siger – og dette kommer på et tidspunkt, hvor ikke alene general John Kelly, tidligere chef for USA's Sydkommando, og som selvfølgelig, som chef for Amerikas militær for Sydamerika – Mexico og Sydamerika – har været meget involveret i den narkosvøbe, der næsten helt er kommet gennem den mexicanske grænse; men også den succesfulde godkendelse af Jeff Sessions som ny justitsminister. Jeff Sessions har været en af de stærkeste modstandere af denne narkosvøbe, de legaliserede narkotiske stoffer, som vi fik under Obama, der gjorde det muligt at 'slå de store banker over fingrene', som blev taget i pengehvidvaskning af narkopenge af Obama og hans justitsminister, og hvor intet blev gjort; ingen bankier kom i fængsel, på trods af, at de var blevet taget i at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narkopenge ind i USA.

Jeg vil læse lidt af Trumps eksekutive ordre; han sagde, at »justitsministeren«, Jeff Sessions, »vil blive chef for en særlig specialenhed, der vil fokusere på at ødelægge transnationale, kriminelle organisationer og søsterorganisationer, inklusive transnationale narkokarteller«, lyder ordren, »som har bredt sig i hele nationen og truer USA's og dets borgeres sikkerhed. Disse grupper er drivkraften bag kriminalitet, korrupsion, vold og elendighed. Især har kartellernes handel med kontrollerede (lovlige) stoffer udløst en genopblussen af narkomisbrug med dødelig udgang og en tilsvarende stigning i voldelig kriminalitet relateret til narkotika. På samme måde risikerer kriminelle gruppers handel og smugleri af mennesker at skabe en humanitær krise. En omfattende og afgørende fremgangsmåde kræves for at opløse disse organiserede kriminelle syndikater og genoprette sikkerheden for det amerikanske folk.«

Se, vi har i bogstavelig forstand ikke hørt noget lignende dette i USA, *nogensinde*; bortset fra, fra Lyndon LaRouche og

vores krig imod narko. Trump krævede også, at denne specialenhed inden for 120 dage skulle rapportere tilbage om udstrækningen af de transnationale, kriminelle organisationer og deres udbredelse i USA.

Ordlyden i denne eksekutive ordre omfatter kun en ganske kort reference til den finansielle side af dette; og det er her, der er fejl i denne ordre, som vi må arbejde for – denne organisation må arbejde for at sikre, at dette bliver inkluderet. Det vil sige, bankerne. Det har været kendsgerningen i mange år, faktisk flere hundrede år tilbage i tiden, da briterne førte deres Opiumskrige mod kineserne, det, vi har kaldt »Dope, Inc.« – og jeg holder bogen op, som vi første gang publicerede i 1980'erne. Den seneste version, som for øvrigt stadig kan købes, hvis I ikke har et eksemplar; skriv ind og få et. Bogen hedder »Dope, Inc.; Storbritanniens Opiumskrig mod Hele Verden«, og pointen med denne række udgivelser har været at demonstrere, at narkotika har været den største forretning i verden; som Maria Costa, den tidligere chef for FN's Narkohåndhævelse, sagde, »Det globale bankvæsen er afhængigt af narkotika«. Og de mener altså ikke, at bankiererne sniffer kokain, hvilket er sandt; men at bankerne selv er afhængige af denne massive, kriminelle indstrømning af penge for at afstive sig selv på internationalt plan, eller i det mindste i hele det transatlantiske område. Så dette aspekt må genindføres i denne krig imod narko; det vil jeg sige lidt mere om.

Men jeg vil gerne citere fra Trumps tale til politicheferne; for jeg mener, at dette demonstrerer, at Trump er sig bevidst, at vi ikke alene har at gøre med narko og kriminalitet, men også med ødelæggelsen af generationer af amerikanere, ødelæggelsen af familier, ødelæggelsen af et samfunds evne til at eksistere og få fremgang. Han siger: »Ethvert barn i Amerika bør have mulighed for at lege udendørs uden frygt; at gå hjem uden fare; og gå i skole uden at være bekymret for narko og bander og vold. Så mange liv og mennesker er dræbt

for tidligt. Deres potentiale, deres liv er blevet afkortet. Så meget potentiale er blevet kørt ud på et sidespor, og så mange drømme er blevet knust og ødelagt, totalt knust. Det er på tide at standse narkoen i at flyde ind i vores land.« »Og for resten, så vil vi gøre det«, sagde han. »General, minister Kelly – minister for Homeland Security – »bliver manden, der gør det«. Han sagde, »Vi vil bygge muren«, og denne gang refererer han ikke til muren imod immigration, men imod narkotika; og det vil selvsagt kræve mere end en mur. Det kommer jeg også til. Men, han siger, »Tiden er inde til at opløse de bander, der terroriserer vore borgere. Politiet vil få brug for resurser, redskaber og støtte; og vi vil give jer de redskaber, I behøver for at udføre jobbet. Vi vil gøre alt, vi kan, for at hjælpe jer til at imødegå disse krav.« Han nævner kendsgerningen om krisen i psykiske lidelser i dette land, som er meget influeret af denne narkosvøbe; som alle ved, så rammer det alle lokalsamfund i Amerika. Selv det mindste, landlige lokalsamfund i Amerikas landdistrikter er blevet ramt af denne afhængighed af heroin og opiater. Han sagde, »vi vil kæmpe for at forøge adgangen til livreddende behandling og til at kæmpe for mental sundhed.« Dette er selvfølgelig præcis, hvad vi har brug for. I denne tale sagde han også, at han havde talt med mange af lovens håndhævere i hele landet; og han spurgte dem, hvilken effekt narko har på kriminalitet i dette land. Han sagde, at de alle svarede mellem 75 % og 80 % af kriminaliteten har forbindelse til eller er berørt af narkotika. »Vi vil være hensynsløse i denne kamp«, sagde han, »vi har intet valg«.

Dette er en absolut afgørende lancering af krigen imod narkotika. Jeg vil vise jer noget andet. Dette blad – *War on Drugs* – dette er den anden udgave af første udgivelse af bladet *War on Drugs*, som blev lanceret af Lyndon LaRouche. Selve udtrykket 'krig imod narkotika' blev opfundet af Lyndon LaRouche; før dette blad var dette udtryk ikke gængs i Amerika. Vi dannede noget, der hed den Nationale Anti-narko Koalition, og begyndte at publicere dette blad, *War on Drugs*,

som foregik i flere år. Nu har det endelig båret frugt; vi har nu en meget seriøs indsats for krig mod narko på plads. Men, vi må insistere på, at det simpelt hen ikke vil virke, med mindre vi angriber bankerne, der rent faktisk kørte den internationale narkohandel. Britiske banker og deres afdelinger på Wall Street. Dette kræver, at vi bruger den fremgangsmåde, som hr. LaRouche har krævet i de seneste 37 år – at gå efter bankerne.

Hvordan går man så efter bankerne? Som I ved fra disse udsendelser i ugenes løb, så må man begynde med Glass-Steagall. Kampen for Glass-Steagall er absolut afgørende; og vi er ikke de eneste, der insisterer på dette. Jeg nævnte Maria Costa, tidligere FN-chef for narkotika, som advarede om, at bankerne var narckoafhængige. Den tidligere chef for den russiske antinarko-operation, Viktor Ivanov, mangeårig ven af vores organisation; han har talt offentligt om vores arbejde, vores krig mod narko; han har ligeledes sagt, at den største trussel mod den russiske nation, mod den Russiske Føderation, var narkotika; og han sagde – flere gange – at den eneste måde at tackle det på var ved at implementere Glass-Steagall. Ved atter at tvinge reel regulering – lov – over vores banksystem; ved at fjerne statslige garantier for de spekulative banker, og ved absolut hensynsløst at tvinge de kommercielle banker til at gøre det, banker skal gøre. Hvilket er at tage imod indskud og udstede lån til at opbygge den amerikanske økonomis almene velstand; og, gennem lovregler, gøre en ende på disse bankers muligheder for at hvidvaske for milliarder og atter milliarder af dollars narckopenge gennem deres system.

Der er mere. General Kelly, der nu er minister for Homeland Security John Kelly, aflagde tirsdag forklaring for Kongressen og sagde bl.a. de følgende ting. Han sagde, at vi må sikre vores grænse, men vi må gøre det i samarbejde med Mexico og Canada; især Mexico, naturligvis. For, det er lige så meget en trussel mod disse lande som mod vort eget land. Vi har brug for et partnerskab.

Vi gjorde noget lignende i Colombia tilbage i 90'erne. Det var kun delvist succesrigt, men det var kun meningen, det skulle være delvist succesrigt, faktisk. Vi må have noget, der er større nu. Dette er et globalt problem. Kelly insisterede på, at narkobekæmpelse er kriminalitetsbekæmpelse, det er synonymt. »Hvis narkoen er i USA, har vi tabt«, sagde han. »Halvfems procent af den heroin, der kommer ind i dette land, kommer over den mexicanske grænse – det er ikke alt sammen produceret i Mexico, men meget af det er. Vi må være *partner* med Mexico, hvilket vil sige, at vi må gå ind og hjælpe dem med at bekæmpe valmuemarkederne; fabrikkerne, der producerer heroinen og amfetaminen, før det når frem til vores grænse.

Her, på vores egen side af grænsen, må vi standse efterspørgslen af narko. Det vil selvfølgelig sige, at vi stopper den *forbrydelse*, der blev begået af en præsident, der bogstavelig talt promoverede legaliseringen af narkotiske stoffer. Nu, hvor han er væk, må vi atter håndhæve vores nationale lovgivning, som stadig fastholder, at alle disse narkotiske stoffer er ulovlige, inklusive marihuana, og gå tilbage til en politik, der kan bekæmpe disse narkotiske stoffer.

Kelly sagde noget meget, meget interessant. Han sagde, at vi ikke kan komme helt ned på »nul narko«. Det anerkender han. Jeg er sikker på, at I har hørt narko-lobbyen sige, »Åh, man kan ikke komme af med narko«. Der har altid været narko, og der vil altid være narko. Han sagde, nej. »Vi kommer aldrig helt ned på nul narko, men vi ved, hvordan det skal gøres. Før i tiden havde vi store begrænsninger af anvendelse af narkotiske stoffer.« Dernæst sagde han, »Nu prøver vi ikke engang«. Og det er sandt, for vi har været under en præsident, der *promoverede* anvendelsen af narkotiske stoffer og handel med narko.

Han sagde, »Siden 1960'erne og 190'erne har vi haft heroin, heroinoverdosis, men indtil for nylig var folk ligeglade, fordi det mest foregik blandt de sorte og latino-

lokalsamfundene i det indre af byerne, og af sådanne grunde blev det ignoreret.« Nu har vi det i alle lokalsamfund, og vi må drage fordel af det faktum, at folk ikke længere kan lade som om, det ikke er en fare for vores nation, og bruge dette momentum, hvor folk er meget, meget bevidste om, hvad der sker med dem. Hver eneste familie i landet har et familiemedlem, eller en slægtning, eller en nær ven, som er ved at blive ødelagt af denne narkosvøbe, og vi må handle på dette nu med en fasthed, der følger dette helt til dørs.

Jeg vil nævne én ting til, fordi det berører spørgsmålet om Colombia. Colombias tidligere præsident, César Gaviria, var præsident i tiden mod slutningen af denne Plan Colombia, og han blev så én af de førende fortalere for narkotika. Han var faktisk med til, sammen med George Soros, der er den store kanon inden for politik for global legalisering af narko, at danne noget, der hedder den Globale Kommission for Narkopolitik. Denne politiske gruppe argumenterer i øvrigt åbenlyst for, at *alle* narkotiske stoffer – ikke kun marihuana – alle narkotiske stoffer bør legaliseres til personligt brug, til dyrkning og distribution. Det er den *officielle* narkopolitik, som i realiteten støttede Obama-administrationen, og som Obama støttede.

Denne karl Gaviria skrev en kronik i *New York Times* i denne uge, som var et totalt angreb på hr. Duterte. Mange af jer ved, at Rodrigo Duterte, Filippinernes præsident, har lanceret en succesrig total krig mod narko. Han bliver massivt angrebet af narko-lobbyen, af Obama-folkene, og så videre, for angivelige »drab uden om retsvæsenet«. Husk, at dette var den samme præsident Obama, hvis ugentlige aktivitet inkluderede at sætte sig hver tirsdag eftermiddag for at udarbejde *sine* dronedrab »uden om retsvæsenet« for denne uge – samt de familiemedlemmer og venner, der tilfældigvis befandt sig sammen med den person, han havde udvalgt – uden en formel anklage, uden retsproces og så videre.

I hvert fald, så sagde Gaviria, at Duterte er i færd med at

begå en frygtelig fejltagelse, at han vil begå en fejltagelse, som vi [colombianere] begik før jeg kom til, ved at forsøge at bruge militæret og bruge magt til at standse narkohandlen. »Den smarteste måde at tackle narko på, er ved afkriminalisering«, siger han, ved at gøre det legalt, »og sikre, at regeringerne regulerer« narkohandlen. Med andre ord, at regeringerne skulle blive narkohandlerne.

Som man kunne forvente, hvis man har fulgt hr. Duterte, så responderede han i sin uforlignelige stil og sagde, han må være dum. »Denne ekspræsident for Colombia siger, vi begår den samme fejl, han begik. Han er simpelt hen dum. Hvilken hjælp har vi fået fra Amerika? I fik millioner af dollar i Colombia, angiveligt for at hjælpe med at standse narko.« Men det gjorde de tydeligvis ikke. »Hvad får jeg? Jeg får anklager om, at jeg skal slæbes for den Internationale Forbryderdomstol og kastes i fængsel, fordi jeg udkæmper en krig mod narko.« Dernæst påpegede Duterte, at kineserne på den anden side kom til Manila og byggede en facilitet for 10.000 narkoofre, der skulle i afvæning.

Jeg nævner denne colombianske ting, fordi vi også udgav dette i 2004, »For at stoppe terrorisme, luk Dope, Inc., ned«. Billedet, I ser her, er det, vi kalder »Grasso abrazo«. Det er i bogstavelig forstand [Richard Grasso] chefen for New Yorks Aktiebørs, der omfavner chefen for narkokartellet, i Colombias jungle, og siger, vi bør hjælpe jer med at bringe jeres penge ind i kloge investeringer på Wall Street. Dét er det narkokartel, vi har med at gøre; og det er, hvad vi må bekæmpe.

Begyndelsen hertil er den kamp, vi alligevel har befundet os i: Glass-Steagall. Vi må ordne disse banker. Vi må formidle til hr. Trump og til hans meget seriøse anti-narkofolk, som general Kelly og som Jeff Sessions, at vi ikke kan køre den kendsgerning ud på et sidespor, at det er de britiske/Wall Streets bankinteresser, der kører denne forretning, og som må angribes som midtpunktet for krigen mod narko.

Matthew Ogden: Jeg vil blot forklare lidt mere om dette, og så går vi videre til næste spørgsmål. Jeg vil gerne understrege det, du netop sagde, for folk, der ikke ved det, lidt baggrund om det her. Jo, Rusland og USA har virkelig en meget stor ting til fælles: der er en heroinepidemi af hidtil uhørte proportioner i både Rusland og USA. Dette går hånd i hånd med terrorismen.

Du nævnte noget, jeg blot vil gå lidt i detaljer med. En af de ting, hr. LaRouche har understreget, er, at, hvis man lukker narkotika ned, lukker man narkopengehvidvaskning ned, og man reorganiserer hele det internationale banksystem, der har skabt sig velstand af dette.

Som du nævnte, så kom Viktor Ivanov, den tidligere chef for afdelingen for narkokontrol [i Rusland], til Washington, D.C., i 2011 og fremkom med netop denne pointe. Ikke alene sagde han, at disse »beskidte« penge har været et af de førende elementer, der har styrket den internationale finansboble med derivater og skyggebankvirksomhed; men han sagde også, at, hvis vi skal lukke det her ned, så bliver det ved at vende tilbage til det, han kaldte en international Glass/Steagall-arkitektur. Han fremkom med denne pointe – dette er et citat af Ivanov, »Det er analytisk bekræftet, at det eksisterende finansielle system, der operer ved brug af et stort og voksende antal finansielle instrumenter, såsom options, futures, swaps og andre derivater, der oppuster den såkaldte 'finansielle sæbeboble', nu ikke længere kan eksistere uden indsprøjtninger af såkaldte 'beskidte penge'. Han sagde, »Narkopenge og global narkohandel er i realiteten ikke kun værdifulde elementer af, men også donorer af sparsom likviditet, en vital og uundværlig del af hele det monetære system.« Han fastslog den pointe, at dette ikke er isoleret til en eller to banker; men at det er bygget ind i karakteren af hele det internationale finanssystem.

Han sagde, at, for at lukke dette ned, må Rusland og USA arbejde sammen for at udvirke en »drastisk transformering af

det internationale finansielle system«. Og hvilken form for transformering taler han om? Det følgende: Ivanov sagde, »I en vis forstand ser vi genoplivelsen af tankegangen bag Glass/Steagall-loven, som blev vedtaget i USA i 1933 på højdepunktet af den Store Depression, og som adskilte bankernes indskyder- og investeringsfunktioner.« Men barske »restriktioner for at forhindre det tiltrækkende i kriminelle penge kræves nu endnu mere. Med andre ord, så vil en likvidering af finansboblen alene ikke være tilstrækkeligt ... Nøglen til at likvidere global narkohandel er at gen-formatere den eksisterende økonomi og skifte over til en økonomi, der ekskluderer kriminelle penge« og sikrer reproduktion af netto »likvide aktiver, dvs., til en økonomi for udvikling, hvor beslutningerne baseres på udviklingsprojekter og langfristede, øremærkede kreditter«.

Jeg mener, at dette er ekstremt klart. Glass-Steagall: Luk dette eksisterende, kriminelle apparat med beskidte penge ned, som dette skyggebanksystem profiterer på og er afhængigt af for at eksistere; og skift i stedet vores fokus over til en udviklingsorienteret drivkraft for den fysiske økonomi, med udviklingsprojekter. Det blev gjort klart.

Du sagde også, Mike, at Obama havde alle muligheder i verden for at lukke dette finansielle pengevidvaskningssystem ned. Der var faktisk en Særlig Undersøgelsesrapport fra USA's Senat, som blev udgivet i 2012, af senatorerne Carl Levin og Tom Coburn, Den Særlige Permanente Subkomite for Undersøgelser, og som *dokumenterede* den rolle, som HSBC (Hongkong and Shanghai Banking Corporation, hovedkvarter i London), som en case study, spillede i at muliggøre denne narkopengevidvaskning, især over grænsen til Mexico. Det fungerer på den måde, at narkoen smugles ind i USA. Det sælges i USA. Pengene, der tjenes på salget af denne narko, smugles dernæst *tilbage* til Mexico over grænsen. Dernæst leveres pengene til disse *casas de cambios*, og andre former for finansielle skyggeetablisser. Dernæst tog HSBC, gennem

deres mexicanske afdeling, HSMX (som det hedder), disse penge fra disse *casas de cambios* i amerikanske dollars, og kørte dem tilbage, i pansrede køretøjer, over grænsen og deponerede dem i HSBC's amerikanske afdeling, og Voilà, så var pengene hvidvasket. De blev taget direkte i at gøre dette.

Og hvad skete der? Blev nogen retsforfulgt? Faktisk ikke. Carl Levin sagde selv, at den ene ting, der burde have været gjort, den anbefaling, han gav, var, at »statslige tilsynsmyndigheder burde overveje at annullere HSBC's charter«. Det er en handling, som USA's præsident kunne udføre for at lukke disse narkobanker ned. Deres statslige autorisation til at drive bank kunne simpelt hen være blevet inddraget, eller i det mindste suspenderet. Ingen handling blev foretaget. Og se på statistikerne. Det var i 2012. Se, hvor meget værre narkoepidemien er blevet i USA, blot i de seneste fire år.